

Men hvad jeg har henvist til, er, at som Mindretal har vi flere Gange her i Tinget foreslaaet indenfor Ordningen af 1922 at gennemføre Besparelser, dels ved at udelade Øvelser, dels ved at udelade Anskaffelser af Materiel, og det kan nu ikke nytte at nægte, at hvad de to Partier, det radikale Venstre og Socialdemokratiet, førte frem paa samme Maade under Valgkampen, og hvad de nu fører frem i Enighed, er noget, som deres Vælgere har givet dem Bemyndigelse til, og noget, som et Flertal af Vælgerne har udtalt sig for. Derfor tilraader jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal at tage Sagen under en rolig og forstandig Overvejelse, navnlig fordi der jo, hvad forskellige Medlemmer har berørt, er Tale om at føre Spørgsmaalet videre frem i det andet Ting, hvor det jo kommer ind under det konstitutionelle Spørgsmaal, ind under de to Tings forskellige Opfattelse.

Man har i høj Grad beskæftiget sig med den bestaaende Ordning, og naar man hørte det ærede Medlem Hr. Brorsen tale, og naar man hørte Konjunkturtillæg og Brødpriiser dukke op, maatte man jo næsten tro, at det ærede Medlem var i den Formening, at vi var naaet til den Generaldebat, som hans egen Partiformand har henstillet til andre Partiordførere, at vi skulde opsætte ved denne Lejlighed. Af Hensyn til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard er det maaske urigtigt at betegne det, som det ærede Medlem Hr. Brorsen fremfører, som en Generaldebat, det kan maaske højst blive en Undergeneraldebat eller, naar man hører den Tone, hvori det ærede Medlem Hr. Brorsen taler, en Underkorporaldebat, idet det ærede Medlem taler til dette høje Ting, som om han ustandselig var vred paa sin Deling, som om han kaldte den til Orden, til at staa ret for ham. Jeg tror ikke, at der i denne Debat har været nogen som helst Foranledning for det ærede Medlem til at tale paa den Maade.

Det ærede Medlem anførte vedrørende Spørgsmaalet om Ordningen nogle Tal, som jeg ikke ved, hvorledes han har kunnet tilvejebringe, for de stemmer ikke med de Tal, som findes i Statsregnskaberne. Hvis man undersøger, hvad Ordningen har kostet i de sidste tre Aar, deri indbefattet Budgettet for indeværende Aar, og sammenligner det med tidligere, er det klart, at man f. Eks. for 1922—23 ikke kan regne Afviklingen af Sikringsstyrken og saadanne Ting med, man maa tage det, der vedrører selve Ordningen. Og da vil det vise sig, at Udgifterne for 1919—20, det sidste Aar af den radikale

Periode, var 48 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., i 1922—23 52,9, i 1923—24 49,3, og i 1924—25 er Budgettet ca. 50 Mill. Kr. Det ærede Medlem vil heraf se, at hvis man vil forsøge at paastaa, at der er tilvejebragt uhyre Besparelser ved den nye Ordning i Sammenligning med den gamle, saaledes som denne til sidst administreredes, saa tager man fejl.

Hvad denne Ordning i øvrigt angaar, forekommer det mig ikke, at der er nogen Anledning til at diskutere den, thi det er jo slet ikke det, der er Genstand for Forhandling her i Dag. Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at der kræves af Forsvarsministeren en loyal Administration af denne Ordning, saa vil jeg spørge ham, om han kan paavise noget i Ministerens Administration af Ordningen, siden han blev Minister, som ikke har været loyal. Jeg vil antage, at hvis der havde været noget saadant Tilfælde, var det nok kommet frem til vor Kundskab. Jeg har Indtrykket af, at den højtærede Forsvarsminister i Forholdet til Militærordningen, Generalerne og saa fremdeles er en endogsaa overmaade loyal og hensynsfuld Mand. Det, der sker her, er, at Forsvarsministeren paa fuldkommen loyal Maade foreslaar at udskyde visse Bevillinger og at undlade at afholde visse Øvelser. Der er intet heri, som ikke er stemmende med fuld Loyalitet overfor Ordningen. — Derimod maa jeg maaske indskyde den Bemærkning, at Loyalitet overfor Udenrigsministeren fandt jeg ikke i det ærede Medlem Hr. Pürschels Omtale af, hvad han skal have sagt i et Udvalg. Jeg har haft Lejlighed til at spørge vor Partis Ordfører, Formanden for Udvalget, om dette Forhold, og han siger, at det ærede Medlem Hr. Pürschels Fremstilling af, hvad Udenrigsministeren har sagt, er med Hensyn syn til Karakteren af disse Udtalelser fuldkommen misvisende (Afbrydelse). Ja, der er maaske et Sandhedsvidne dernede, som ønsker at bekræfte og tiltræde den Tone, hvori det ærede Medlem Hr. Pürschel talte om Greven heroppefra.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ordningen gjorde det ærede Medlem Hr. Brorsen endnu den Bemærkning, at vi paaberaabte os Sagkundskaben, og hvordan, sagde det ærede Medlem, kunde vi paaberaabe os Sagkundskaben, da vi, som bekendt, ikke tillægger den nogen politisk Vægt i dette Spørgsmaal? Det er en højst besynderlig Betragtning. Vi paaberaaber jo Sagkundskaben overfor dem, der tillægger Sagkundskaben Vægt i denne Sag, overfor dem siger vi: Hvad siger den Sagkundskab, som I ønsker